

REDACȚIA
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 28.

ABONAMENTUL
pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 6 luni 10 cor.
pe 3 luni 5 cor.
pe 1 lună 2 cor.
de Duminică pe an 4 cor.
pentru România și străinătate pe an
40 franci.

Memorabile nu se însoțesc.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 28.

INSERTIUNILE:
de un gh. garson: prima dată 10
bani, a doua oară 15 bani, a treia
oară 20 b. de fiecare publicare.

Adreșă abonamentelor, cărți și inserții:
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 28.

Valoarea pentru oraș și comitate:
scrieți neapărat în se primăriei

Anul IX.

NUMÉR de DUMINECĂ

Nr. 26

Roadele politiceî rele.

(R). Domnii din tovărășia celor patru partide vorbesc și scriu ca și când în țara asta întreaga suflare ar gândi și simți cu capul și inima lui Andrassy, Kossuth, Rakovsky și Bánffy. În lupta ce o duc adică împotriva Venei, suslaudă domii vorbesc într-una în numele țării... Țara vrea comandă ungurească în armata împărătească și crăiască, zic ei. Eari dacă M. Sa mai întârzie să dea ceea-ce vrea țara, chiar și partidele cari stau până acum pe temeiul dela 1867, adică voesc legătura dintre Austria și Tara-Ungurească, se vor rosti împotriva acestei legături și vor trece în partidul 48-tist, urmărind desfacerea de Austria.

Așa a vorbit mai zilele trecute chiar contele Zichy Aladár, președintele partidului popular, partid despre care așa se credea până acum, că sa ferește de a duce lucrurile prea departe și nici într-un chip n'ar fi în stare s'o rupă cu Viena.

Tot zilele acestea a scris în felul aceluia contele Andrassy Gyula (în „Budapesti Hirlap”, dela 2 Iulie).

Țara vrea comandă ungurească! Fără asta nici de vorbă nu stă nimeni din tovărășia kossuthistă-banffyiană nici cu M. Sa, nici cu vre-un sfetnic al Coroanei.

De fapt, căpeteniile tovarășiei, chemate la sfat de baronul Fejervary, întâiul și cel mai credincios sfetnic al M. Sale, nici n'au vrut să se sfătuiască Sâmbăta trecută, ci s'au dus la Buda numai să-i spună lui Fejervary că-l socotesc trimis cu sîla și fără lege pe capu Ungurimel și au trimis printr'insul vorbă M. Sale, că țara vrea comandă ungurească în armată și că fără asta nu va fi pace nici între țară și Coroană...

Un neadevăr mai sfruntat nu s'a spus nici odată, nu joc mai primejdios nu s'a făcut de mult pe socoteala — țării. Pentru-că din țara asta facem parte și noi Românii, apoi Sărbii, Croații, Slovacii și Nemții, ear adevărul e, că dintre toate aceste neamuri nici una nicăieri, nici odată, prin nici o vorbă n'au arătat dorința că în armata împărătească și crăiască să se facă schimbări după cum poartă Apponyi ori Kossuth. Și chiar pe Unguri dacă i-am întreba, și ei ar răspunde că este mult mai folositor și mai grabnic să se facă legi bune cari să mai ușureze sarcinile, să se scadă dările și anii de slujbă în oștire, să se dea pământ celor

lipiți pământului, — ear nu de comandă ungurească e dornică țara...

E mare păcat însă că nu-i cine s'o spună asta M. Sale.

Tisza și prietenii săi, cari au intrare la Curte, nu o spun pentru-că deși ei sunt la cuțite cu tovărășia kossuthistă-banffyiană, la urma urmelor în sufletul lor și ei vor tot ce voiește și Kossuth: adică mai înainte de toate stăpânire peste armată, ca apoi să ne poată juca și pe noi, naționalitățile, în dragă voie... S'o spună vladicii noștri, nu îndrăznesc de teama furiei ce s'ar deslănțui asupra lor și a bisericii din partea partidelor cari o s'ajungă, în cele din urmă, la putere. Și apoi, la drept vorbind, nici nu este vre-un metropolit ori episcop român care să aibă trecere la Curte. Guvernele ungurești, ce s'au perindat dela 1868 încoace, au avut ele grije deosebită ca să țină departe de Curte pe toți păstorii noștri, după-cum închis-au porțile Burgului și dinaintea tuturor frunțășilor noștri, pornind împotriva lor proces până și pentru-că s'au dus, trimiși de popor, cu Memorandul...

Un alt rău a fost apoi, că de un șir lung de ani neamurile nemaghiare nu s'au învrednicit să trimită în Dieta deputați fit din sinul lor, n'a fost deci cine să vorbească și în numele nostru, ci atât Curtea, cât și lumea mare s'a obicinuit cu gândul că partidele conduse de Bánffy și Kossuth sunt însăși — țara...

Tot așa de adevărat este însă și faptul că Viena poartă și ea o parte — și încă mare — din responsabilitate. A lăsat adică țara pe mâinile lui Tisza și d'alde Bánffy, cari pe nemaghiari i-au slăbit într-una. Ear într'aste partidul kossuthit s'a întărit grozav: din 7 deputați, câți erau la 1868, eată-l, acum sunt 167 și atât de îndrăzneți, încât nu se lasă nici chiar în luptă cu Viena, ci de luni de zile se trag în degete cu M. Sa, întăritând în aceeași vreme și pe celelalte partide, așa că azi — în luptă față de Viena — nu mai e nici o deosebire între fiul lui Kossuth dela 1848 și între fiul lui Andrassy care la 1867 împăcase pe Unguri cu M. Sa.

Ceea-ce este rodul nu numai a pornirii firei ungurești, ci și a slăbiciunii cărmacilor dela Viena. Atâta i-a tot desmierdat și atâtea li-a îngăduit Viena frunțășilor partidelor șoviniste, până ce în cele din urmă i-au crescut peste cap s'au împins lucrurile acolo, că azi stau resturnate toate nu numai în Țara Ungurească, dar și în Austria, și față cu

străinătatea s'au încurcat itele așa fel, încât om să fie cine să le descurce.

Și teamă ni-e că nici nu se vor putea descurca decât după ce li-s'a făcut pe voie desmeticilor... Și toate pe socoteala noastră!...

Rezistența pasivă. Până acum numărul orașelor și comitatelor, cari au hotărât rezistența pasivă a sporit în chipul următor:

Comitate: 1. Pest Pilis-Solt-Kiskun. 2. Jász-Nagykun-Szolnok. 3. Mosony. 4. Abauj-Torna. 5. Csanád. 6. Bács-Bodrog. 7. Arad. 8. Veszprém. 9. Vas. 10. Sáros.

Orașe: 1. Budapesta. 2. Kecskemét. 3. Alba-regală. 4. Cinci-bis. 9. H.-M.-Vásárhely. 10. Seghedin. 11. Szentes. 12. Turda. 13. Makó. 14. Virșet. 14. Szabadka. 16. Zombor. 17. Eperjes. 18. Mátészalka. 19. Fiume.

Puterea armată a Japonezilor în Mandjuria.

Ziarul rus „Russki Invalid” publică niște date foarte interesante privitor la starea armatelor japoneze. Din datele acestea se vede, că numărul lor e cu mult mai mare, decât cum l'au socotit chiar specialiștii.

După foaia rusă cele 5 armate japoneze numără 19 diviziuni și nu mai puțin de 22 brigade de infanterie. Numărul complet al batalioanelor e între 388 și 404, ceea-ce înseamnă 430.000 până la 450.000 luptători. Cavaleria lăsând la o parte formațiunile de rezervă are 17 regimente.

Singuraticile armate se impart în chipul următor:

Armata 1. (general Kuroki) formează aripa dreaptă a grosului japonez și constă din 3 diviziuni și 6 brigade de rezervă, precum și 2 diviziuni din nou formate: cu totul 104 până la 108 batalioane cu 115.000 până la 120.000 baionete.

Armata 2. (general Ocu) e la aripa stângă și constă din 4 diviziuni 2 diviziuni din nou formate și 5 brigade de rezervă. În totul 100 până la 104 batalioane cu 110.000 până la 115.000 baionete.

Armata 3. (general Nogi) la capătul aripei stânga: 3 diviziuni, o divizie nouă față și 4 brigade de rezervă. Peste tot 76 până la 80 batalioane cu 85.000 până la 90.000 baionete.

Armata 4. (general Nodzu) în centru: 2 diviziuni și 2 brigade de rezervă. Total 40 batalioane cu 45.000 baionete.

Armata 5. (general Cavamura), numită

„Janus” institut de asigurare mutuală pe viață în Viena
— s'a fondat în anul 1839, din partea unui grup de bărbați nobili —
este cel mai vechi institut mutual de asigurare pe viață

pentru Austro-Ungaria.

Informațiuni în: Agentura generală pentru Ungaria de sud în Timișoara-Fabrik Lerchengasse Nr. 17. (Telefon 422)

Se bazează pe legile mutualității, în puterea cărora acei Premii eține.

denul capitalului anual trece în favoarea celui asigurat.

Condiții de asigurare favorabile.

Imprescriptibilitatea politelor după 3 ani. Plătirea în caz de duel și sinucidere după 5 ani. — Asigurare gratuită pentru caz de război — Fără timbru de poliță și taxă de stat. — Plătirea la moment.

Starea de asigurare	111.000.000 cor.
Sumele de asigurare plătite până acum	56.000.000
Averea institutului	31.000.000

și armată. Yalu, la capătul aripelor drepte: 1 divizie, o divizie nou formată și 6 brigăzi de rezervă. În total 66 până la 72 batalioane cu 73.000 până la 80.000 baionete.

Socotind și armatele, care sunt în Coreea, puterea armată a lui Oyama ar fi cam 555.000 până la 600.000.

Având în vedere, că la Sano și Mueden Rușii au fost mai mulți, trebuie să ne mirăm de așa mișcări ale japonezilor și știind, că soldatul japonez înțelege mult pe cel rus, nu putem prezice lui Linevici, decât înfrângere.

Revoluția din Rusia.

Intinsa împărăția rusă arde în flăcări. În orașele polone zilnic s'au întâmplat măceluri. În Lodz, în Varșovia etc. locuitorii nu mai vreau să asculte de loc de slujbașii țarului. Nici cătanele nu mai pot face cu ei nimic. Telegramele au spus, că nici nu vreau. Regimente întregi s'au răscolit, nu mai vreau să asculte de poruncile date în numele țarului. Și s'a întâmplat și ceva neașteptat. Flota de pe marea neagră, de care s'a făcut atâta vorbă, că va fi trimisă în îndepărtatul război, s'a îndreptat împotriva Rusiei însăși.

Vasul de război *Knez Potemkin* și-a omorât oficerii, a bombardat și dat foc orașului Odesa; au venit să o silască să se predea celelalte corăbii de pe Marea-Neagră. Dar comandantul acestora n'au îndrăznit să deschidă focul asupra ei, așa că printre ele s'a strecurat, a mers în portul român din Constanța, iar de aici a plecat; încât, nu se știe.

S'au mai răscolit și alte vase, așa că Rusia e gata — se zice — a cere ajutorul Germaniei.

Telegramele mai nouă spun următoarele:

Prigonirea lui Potemkin.

Un contra torpilor la Constanța. „Agenția Română” ne înștiințează, printr-o telegramă, că din Odesa, s'a pornit torpilorul Smelliviy care să caute cuirasatul Kneaz-Potemkin și să-l scufunde.

Tot de odată primim din Constanța, în ultimul moment următoarea telegramă:

Azi dimineața, la orele 11, s'a văzut la orizont un vas de război. Se credea la început, că este torpilorul nr. 267 care însoțea pe Kneaz-Potemkin, dar apropiindu-se s'a dovedit, că este un contra-torpilor rusesc, numit Streimistelnai.

El venea cu toată lăptea și a intrat în port la orele 11 30, ancorind în apropierea crucigătorului Elisabeta.

Imediat căpitanul portului, loc-comandorul Negru și Dr. Tălășescu l-au întâmpinat cu o salupă. Urându-se pe bord, comandantul contra-torpilorului le-a declarat, că nu stă decât o oră, și la oferta autorităților noastre maritime de a-i servi, mulțumi răspundând, că n'au nevoie de nimic.

Se crede, că Streimistelnai vine direct din Odesa în urmărire a revoltatilor.

Echipajul păstrează cea mai mare discreție. El corespunde cu staționarul Pesuape prin semnale convenționale.

Colonelul Koshinsky va vizita înainte de amiază contra torpilorul.

Răscoala din Odesa.

— 5 Iunie n.

Odesa. Pe vasul Pobjedoroscev între marinari e mare ceartă. Comanda a înștiințat despre aceasta autoritățile. Torpiloarele din port au plecat de aici.

Odesa. Comunicatul oficios spune, că revolta au făcut-o jidovii. Se așteaptă mari prigoniri de jidovi, care se și grăbesc să și ia catrafusele cât mai repede.

Odesa. Aici se crede, că Potemkin e în apropierea coastelor Caucazului, ceea-ce ar mări și mai tare răscoala.

Răscolăți noi.

Constantinopol. Feciorii de pe vasul Nicolae de aici s'au răscolit și se pregătesc a merge în Odesa, ca să se uniască cu Potemkin.

Ajutor nemțesc împotriva răscolăților.

Londra. Daily Mail a primit din Hamburg următoarea telegramă: „In Kiel s'a răspândit vestea, că guvernul rus a cerut dela Germania ajutor pentru ca să poată potoli pe răscolății din Kronstadt, care ar fi în stare să bombardeze Petersburgul.”

Războiul.

Pe câmpul de luptă nimic mai de seamă nu s'a întâmplat. Se crede, că armele vor odihni,

până se va încheia pace. Japonia și-a numit oamenii săi, care să tracteze la Washington condițiile păcii între Ruși și Japonezi.

Congregația comitatului Arad.

Ca și celelalte comitate „patriotice” la rândul său a venit și Aradul să protesteze, vezi doamne, împotriva guvernului anticonstituțional. Ca și când celelalte de până aci toate ar fi fost constituționale.

Luoi s'a ținut congregațiunea extraordinară a comitatului, în care la propunerea comitetului permanent, s'a primit, *fără voturile Românilor*, o hotărâre, prin care se votează neîncredere guvernului Fejérváry, și deneagă administrarea dărilor și recrutarea miliției și se promite deplină deslăunare morală și materială pe seama acelor funcționari, care ar fi eventual ridicați din posturi de guvern, pentru neascultarea ordinelor guvernului constituțional.

Cu acest prilej vederile Românilor față de această stare de lucruri, au fost desfășurate într-o vorbire scurtă și cuprinzătoare prin graiul șefului clubului nostru *latens*, a d-lui Mihail Velici, care a zămbit:

Onorată Congregație!

În aceste momente de grea cumpănă ținem și noi Români să ne spunem cuvântul nostru.

Credeam, că va sosi un timp, când și noi cu D-Voastră dimpreună, vom putea vota încredere guvernului.

Și eată, că s'a întâmplat din contră.

Guvernul lui Fejérváry nu numai, că nu ne dă garanții, că va deslega — spre mulțumirea tuturor — chestia naționalităților, dară nici nu o promite măcar, ear fără această deslegare, viața adevărat constituțională în țara noastră abia se poate închipui.

D-voastră vă plângeți în contra guvernului, că este neconstituțional; o fi: pe noi Români însă acest neconstituționalism, al guvernului, ne lasă foarte reci: nu luăm lucrul atât de tragic ca și d-voastră.

Nu pentru că n'am avea sentiment pentru viața constituțională, ci pentru-că începând dela bătrânul Tisza, ba și de mai înainte, n'am prea avut parte de bunătățile constituției.

MARTIRII.

— PĂMÂNT ȘI APĂ. —

A fost în anul o mie opt sute doi-sprezece un sat frumos în Transilvania, în părțile Maramureșului. În satul acela trăia Moș Costan cu nevasta lui și un băiat al lor, flăcău mare.

Nu erau bogați, dar aveau pământ și lucrău cu hărnicie și trăiau cu îndestulare. Aveau casă cu două odăi, tindă, întotdeauna curat spoite; aveau grajd bun, doi boi și o vacă cu vițel.

— Dacă ne ajută Dumnezeu, rodul ăst an îl putem vinde la toată, al din hambar ne ajunge, ce zici Catelino?

Bătrâna numai cât zise un: ajunge! și zimbi. Că până să desfăci firele de tort din spată, n'avea vreme de vorbă multă. Se apropiu Paștile și pânza mai trebuia și înălbită.

— La iarnă, de-o vrea cel de sus, îl înșurăm pe Chiril.

— Să ne ajute Dumnezeu!

Și bătrâna zimbi din nou. Se vedea deja soacră mare, la nuntă, cu masa întinsă, lăutari voioși și peste un an cu un nepotel frumos în brațe.

Se ridică din război înaltă, voinică, adună pânza pe cap și dând binețe mosului porni cu ea la vale.

Costan plecă și el în grajd să mai vadă de vite, să mai mângâie vițelul.

— Ce mai juncan la anu!

Dar Dumnezeu a vrut altfel.

Cerul se întuneacă. Vânturi aspre începură să bată din spre miază-noapte. Săptămâni în-

tregi nu se văzu nici o fasie albastră, nici un nouriș alb, pe întinsul, întunecatul orizont.

Oamenii se uitau în sus cu grija, clătănând din cap.

— Un război mare o să fie.

La poalele cerului se încinse o roșată vie.

— Ard suflăse acolo... păcate grele... Holera, cioma o să vină.

Și creștinii își făceau cruce.

— Dumnezeu, să ne aibă în paza lui!

Toată luna lui April trecu așa.

Tărâniț arară pământul, îl semănară cu grăunțele cele mai frumoase; sudorile curgeau siroaie pe frunțile lor udând pământul uscat, căci din cer nici o picătură nu cădea.

Norii veneau, negrii, mari, ca niște balauri înspăimântători, se isbeau în capete, mugea cerul de groaza lor și se cutremura pământul, dar plecau apoi iarăși în acelaș joc rotitor, limpezind cerul albastru.

Sămânța nu încolți.

Frumoasa, minunata lună Maiu, când toată natura e în floare, trecu și ea tristă și tăcută într-o așteptare încordată. Oamenii se uitau la pământ, la cer; cum de cel de sus nu se îndură?

Nici un strop de ploae nu căzu.

Iunie — și apoi luna lui Iulie veni ca un potop de foc cumplit, ce arse și pustiți tot pământul și hotarul și apele cu isvoarele și frunzele și tufișurile și toate viețuitoarele.

Nu mai era nici un firicel de iarbă, râurile secară — păsările țipau, sburând departe... Vitele răgeau ca fiarele și mureau pe câmp.

Căni urlau înfiorător.

Oamenii se adunau în curtea primăriei și se sfătuiau, ce este de făcut?

— Urgia lui Dumnezeu.

Apoi porneau, în șiraguri nesfârșite, la biserică. Făcură daruri, pentru slujbe, și luminări aprinseră la toate icoanele, și sfinții i-au scos în câmp și mătani au făcut, sute și mii, închinări cu capetele goale în bătaia soarelui arzător... Au sărutat cu evlavie pământul fierbinte și l'au stropit cu apă sfințită și cu lacrimile lor. În zadar!

Paparude s'au pornit, din casă în casă, cântece tânguioase de copii, fetițe nevinovate, de a căror rugă ascultă cel milostiv... Dar bătrânii se uitau cu jale la apa, ce se arunca peste frunzele moarte și se risipea în zadar.

Câmpul se uscăse tot, holdele dragi, unde altă-dată se legănau, în undularea unei mări de aur, grânele frumoase, porumbul înalt cu frunzele late și verzi, erau acum o pulbere de pământ ars și pusti.

Abia pe la sfârșitul lui August se îndură cel de sus și trimise ploaie. Târziu! Pulberea galbenă se prefăcu în glod negru, dar din inima pământului nu răsări nimic.

Bătrânul Costan ședea pe prispă gânditor. Luleaua, altă-dată neclintită din gură o ținea acum rece între mâini. Cine se mai gândea acum la tutun!

Vitele îi răgeau de foame în grajd. Vițelul îi murise.

Chiril era dus în oraș cu un sac de porumb, doar va găsi în schimb un maldăr de hlui sau o mână de paie pentru sărmancele dobitoace.

Bătrâna se sguli în prag și cosea o cămașă; dar o hîl ei se închideau într-una și la-

Știi cu toții, că avem legea pentru egala îndreptățire a naționalităților, creată de dieta țării, sancționată de Maiestatea Sa Regele nostru apostolic, și de 30 de ani aceasta lege nu se execută de fel.

Toți miniștrii au pus jurământ, că vor executa legile, ba mai mult ministrul, care nu execută legile trebuie să fie tras la răspundere. Acuma vă întreb eu pe D-voastră în dieta sau afară din dietă și a ridicat cine-va dintre D-voastră ori din ai D-voastră cuvântul, ca să pretindă executarea legii pentru egala îndreptățire, a naționalităților? Nu!

Din contră, care dintre noi a avut curajul a se provoca la aceasta lege și a cere executarea ei, au fost declarați de trădători de patrie. Sub guvernul lui Fejervary încă nu se va purcede altcum.

S'a aflat unicii uşur, bătrânul Mocşary, care a cerut executarea legii despre egala îndreptățire a naționalităților, dar' nu numai că n'a fost ascultat, ci a ajuns boicotat despre ce altcum n'am să vorbesc.

Acestea sunt motivele, pentru cari noi, Românii, nu putem, avea încredere în guvernul lui Fejervary, să se ştie, însă nu avem încredere nici în opoziția aliată.

Comisiunea permanentă mai propune spre primire a se declara comitatul, că nu va da câtane și nu va încasa darea.

Este treaba d-voastră, ce veți face, eu însă înțeleg așa, că nu veți ținea asentare regulată și nu veți încasa contribuția pe calea execuției, dar' dacă un tată vrea să-și asenteze fiul, căci dănsul își cunoaște trebile și nevoile vieții sale mai bine, atunci nimenea nu-l poate opri, căci aceasta ar fi un atentat contra libertății personale a omului.

Socot, că nu este lucru înțelept, să se spună de aici, că nu dăm dare, de oare-ce aceasta este contra intereselor poporului, eară nouă reprezentanților poporului, nu ne este ertat, să ne îmbătăm de fluctuațiunile politice, și să lucrăm contra intereselor poporului.

Dacă ne-ați da d-voastră garanții, că nu va trebui plătită contribuția, de pe timpul de exlex pici-odată, ar avea senz propunerea, altcum nu.

Știm bine, cât de greu plătesc bieții oameni și atunci, când se încasează contribuția în rate mici, dar' ce vor face, dacă se va strânge contul după un an ori doi la olată și va trebui să o plătească odată.

Atunci la cei mai mulți le veți vinde căsuțele pentru dare, ceea-ce noi nu voim să se întâmple, de aceea noi vom indemnă poporul nostru să dea câtane și să plătească dare.

S'a mai propus și o comisie, un fel de „jöl-léti bizottság“, care să dea satisfacție morală și materia a funcționarilor, cari ar veni în conflict cu stăpânirea.

Bine, Domnii, pe cari i-ați propus să fie aleși, sunt toți oameni bogați: să și bage mână în buzunare și să dea cui cât vor voi.

Dar protestăm sus și tare în contra intenției, de a se arunca dare nouă pe popor fie sub orice titlu, cu atât mai vârtos sub titlul contemplat de propunerea comisiei permanente.

Acestea sunt vederile noastre, ale Românilor, în chestia de față, propunere separată însă nu facem.

Expoziția „Asociațiunii“.

Desp B.) Stările poporului român dela țară.

Sect. IV. Tipul și portul țărănesc.

(§ 10.) 1. *Păpuși în mărime naturală* vor prezenta tipul țaranului român și porturile lui mai caracteristice după ținuturi, gen, etate, ocupațiune, anotimp și ocaziuni și anume atât porturi vechi cât și cele de astăzi.

§ 11.) 2. *Păpuși în miniatură* (în înălțime de 60 cm.) vor prezenta după posibilitate o colecțiune completă a variațiunii portului femeiesc român din toate ținuturile țării.

3. *Colecțiuni de fotografii* (cel puțin în format „Cabinet“ și după posibilitate colorate (vor servi același scop și vor avea să prezinte indeosebi și tipuri caracteristice.

(§ 12.) 4. *Podobe țărănești* (inele, cercei, ace, salbe, etc.).

Sect. V. Locuința țaranului român.

(§ 13.) 1. *Mobilierul de casă* se va prezenta în 3 camere țărănești, aranjate după cele 3 ținuturi principale locuite de poporul român din țară (Transilvania, Banat și comitatele dintre Tisa și Muraș ale Ungariei). Și anume se vor expune numai exemplare originale și caracteristice ale mobilierului țărănesc obicnuit (pat, masă, scaune, lavițe, lăzi, cutere, lămpi, chipuri, etc.).

În aceleași camere se vor așeza și păpușile în mărime naturală, amintite în secțiunea IV. (§ 10.), precum și următoarele obiecte:

(§ 14.) 2. *Vase și tacâmuri*.

(§ 15.) 3. *Scule de casă* (topoare, bețe, biciuri, etc.) și

(§ 16.) 4. *Obiecte ocazionale*. Intrebuintate la diferite evenimente și sărbători (la nașteri, cununii, botezuri, la sărbătorile religioase, cum sunt: țurca, ouă roșii, etc., și alte obiecte, ce privesc credințele sau petrecerile populare.

Desp. C). Industria de casă.

Sect. VI. Industria textilă și alte industrii de casă.

(§ 17.) 1. *Torsul, țesutul și cusutul* vor fi prezentate cu toate mașinele și sculele lor, cari după posibilitate vor fi puse în lucrare sub întreaga durată a expozițiunii, apoi

(§ 18.) 2. prin o colecțiune cât se poate mai bogată a *produselor* alese și originale ale acestor industrii și

(§ 19.) 3. prin colecțiuni de *moștre* de cusături și țesături. În fine se vor prezenta.

(§ 20.) 4. și *celelalte industrii de casă* obicnuite la poporul român (implețitul, o'ăritul, sculputura în lemn, etc.)

(§ 21.) Pentru aranjarea despărțămintelor B. și C. (sect. V. și VI) s'a făcut apel la „Reuniunea femeilor române din Sibiu“, cu rugarea, ca aceasta să ceară și concursul celorlalte societăți ale damelor române din țară, eventual și al damelor singuratic, cari le-ar putea sta întruajutor.

Asociațiunea din a sa parte:

(§ 22.) a) a recercat despărțămintele sale, ca fie-care pe teritoriul său să adune un număr cât mai mare de obiecte caracteristice și originale dintre cele înșirate §§ 10—12, și să invite fotografi de pe teritoriul lor, ca să participe la expozițiune cu tablouri de fotografii ale porturilor românești (§ 11. p. 4.):

(§ 23.) b) va procura un număr de 20—30 păpuși în mărime naturală spre a fi îmbrăcate cu costume originale (§ 10.), și

(§ 23.) c) a autorizat direcțiunea școalei civile de fete să invite toate elevele din trecut și de astăzi ale acestui institut, ca să trimită păpuși în miniatură pentru colecțiunea de porturi, amintite în § 11. și să pună la dispoziție războiul numitei școale. Mai departe:

(§ 25.) a fost recercată și Reuniunea de agricultură din Sibiu, să expună colecțiunile sale de păpuși de moștre de cusături și țesături și „Albumul“ său artistic.

Cătră on. abonenți.

Cu încheierea semestrului rugăm pe toți on. noștri abonenți să binevoiască a grăbi cu reînnoirea abonamentului, ca să nu se întrerupă trimiterea ziarului, cu atât mai vârtos, că ulterior nu mai putem servi cu numeri, deoarece foaia apare numai în atâtea exemplare cât face numărul abonenților ei.

crimi mari ca boabele de mărgele picura peste pânza albă de in.

O femeie tânără, o nepoată de a ei, cu doi copilași, ce i-se țineau de fustă, veni să-și ceară o strachină de málaiu. Numai o leacă, cât să facă o mămăligă. Până s'o întoarce bărbatul, căci era dus și el cu vitele în târg, doar le-o putea vinde.

Catelina se scolă și-i dăte o strachină de făină.

Dar abia se așază la loc, veni ear o vecină galbenă, speriată, aducea un copil de un an, culcat pe brațe. Se jelui, că de o săptămână n'au mâncat nimic... Nu mai au nici vite, nici țărițe, nici coceni măcar! Bărbatul n'a lăsat o să vină mai degrabă, căci, spune el, de va da lelea Catelina la toți, în curând se va goli și la ei hambarul... Dar acu — și arată tremurând copilul — fețișoara lui frumoasă s'a uscat, e lipită de oase pielea, și gurița i-s'a albit, nici să plângă nu mai poate, doar ochii cei negri, ce au rămas așa de mari în fundul orbitelor, și-i întoarce rugători.

— Dă-i lele Catelino, că moare copilul — moare de foame.

Catelina alergă din nou la sacul cu făină.

— Dă-i maică, dă-i fuga să mănânce, cum să lași copilul să moară... să moară de foame! Val, Doamne...

Dar vaetul se încinse, se raspândi și tot mai tare, mai sfâșietor mai învierșunat se tângu:

— Mor de foame!...

Foame... foame... foame! Femei alergau înnebunite pe uliți frângându-și mâinile, smulgându-și părul... Copiii țipau în urma lor gal-

beni, cu părul valvot cu trupșorul gol, uscat, plin de răni și de noroi.

— Mamă... mamă...

Și mamele se întorceau, îi ridicau în brațe, îi sărutau în mângâieri nebune, desperate... Apoi rămăneau de veci cu gura căscată, cu dinții înșipți în oasele trupșorului iubit, rece, din care nu mai țășnea sânge...

Bărbații fugeau îngroziți. Nici unul nu rămânea în sat. Alergau prin împrejurimi, ca fiarele flămânde după pradă.

Unii se întorceau, dar puțin. Cei mai mulți nu se mai întorceau. Hotarele erau mari și multe și pretutindenți bătuiseră aceeași secetă, aceeași foamete.

Primarii satelor, făcură jălbi la stăpânire. Dar stăpânirea străină, dușmană neamului românesc, nu răspunse, de cât într'un târziu.

Răspunse cu răutate, nu cu milă și cu pârintească îngrijire.

Reaminti nenorocitului popor, sângeroasele lui răsculări: numele lui Doșa, apoi pe în veci reuității Horia și Cloșca; și acum, zicea stăpânirea, Dumnezeu pedepsește poporul nesupus, poporul răzvrătit, ce ridicase mâna contra celor sus puși.

Românii plecară capetele. Osânda era dată. Nu erau căi ferate, nici telegraf, nici chiar poște sau alte înlesniri de comunicație întinsă; mureau cu sutele, cu miile, cum mor urșii în vâgăunile stâncilor, neștiuți de nimeni.

Bătrânul Costan albise ca o oaie, și Catelina se făcuse scundă și puținică din voinica ce fusese. Isprăviseră de mult hambarul.

Era iarnă. O iarnă aspră, căzuse zăpadă multă și se lăsase un ger cumplit.

În sat nu mai erau de cât ici colo câte-va suflete: copii, femei și moșnegi.

Chiril singur, dintre flăcăi, cedase până acum rugăciunilor mamei sale și nu plecase.

Unde să pornești acu pe ger?... Unde să găsești de lucru?

Și bătrâna cobora în beciu, scormonea în fundul pământului și tot mai găsea câte un morcov, câte un cartof vested, putred pe jumătate... Apoi mai adunase Catelina frunze, flori de tel, de soc și tot felul de ierburi, cari prindeau acu așa de bine.

Dar într-o zi Chiril nu mai putu răbda. Se sculă înainte de-a se lumina de ziua. Vorbi el ceva'n gând suspinând, ca să n'auză bătrâna; apoi desprinse sumanul din cui, o straiță, căciula de oi peste urechi, toiagul.

— Să mă aștepti cu bine taică... Mamă! Își desfăcu brațele, și maică-sa îi căzu la piept plângând.

— Rămâi cu bine, mamă... și lasă... o să mă întorc iar...

La marginea satului se opri; se uită îndărăt la casele pustii, îngropate în zăpadă, la holdele întinse învelite, ca într-o pânză albă, strălucitoare de soare: — ce mormânt frumos pământul!

Și s'a dus... șapte zile și șapte nopți, și tot s'a dus fără să se mai uite îndărăt.

Pretutindenți se întindea același lîntoliu de zăpadă, aceeași pustietate...

Din când în când mai nimerea în câte vr'un sat, intra în câte vr'o casă părăsită să-și mai odihnească sufletul înghețat. Își făcea foc la vatră, o fiertură caldă din buruienile, ce i-le pusese mamă-sa în traistă. Apoi iar pleca gra-

NOUȚĂȚI.

ARAD, 7 Iulie 1905.

— În procesul ce s'a pornit împotriva -lui deputat I. Russu-Sirianu pentru car-aa sa, premiată de Academia Română, intitulată „Românii din statul ungar”, apărător ste domnul dr. Iustin Marșieu, avocat n Arad.

— Rector al universității die Cernăuți pe anul de studii 1905-6 a fost ales profesorul de ilosofie Dr. Herzberg-Fränkeli ear decan al facultății teologice dl prof. Dr. Vasile Gaina.

— Flota engleză în Fiume. Din Fiume se serie, că flota engleză de pe marea-mediterană în 20 l. e. va veni să stea cinci zile în Fiume. În numele regelui o va primi archiducele Stefan Carol.

— Starea lui Bródy Sándor. Bródy Sándor, scriitorul maghiar, care a cercat zilele trecute să se sinucidă, după telegramele de azi va scăpa cu viață.

— Logodnă. Anunțăm cu plăcere că d-ra Elena Lucaci, care a fost mai mulți ani aplicată la administrația ziarului nostru, s'a logodit cu domnul Nicolae Drincu, învățător.

Le dorim mult noroc!

— Concertul absolvenților de teologie din Arad, se va ținea în ziua de Sft. Petru 29 Iunie (12 Iulie n.) 1905 cu următorul program: I. 1. T. Lugojan: *Cântări bisericești*: a) *Unule născut*; c) *Pre tatăl*; c) *Sfânt*. 2. a) Ot Neubner: *Azi*. b) Lachner: *Pum, pum*. c) Wachmann: *Mal și încodată*. 3. C. R. Karrasz: *Ilustrațiune română*, executată la pian de d-soara *Tulia Bogdan*. 4. T. Lugojan: *Căntece povorale*: a) *Calea mândrei*; b) *Cu capul pe caramidă*; c) *Vrei nu vrei*; d) *Fa-mă doamne*; e) *Bale doba*. II. S. R. Heinze: *Proba de chor*, cvintet. *Persoanele*: Dirigentul: Petru E. Papp. Tenorul I.: Mihail Cosma. Tenorul II.: Lazaro Jacob. Baritanul: Zaharie Bulzan. Basistul: Silviu Filip. Acompaniamentul la pian îl are d-soara *Tulia Bogdan*.

— Locul de întâlnire a Românilor din comitatul Aradului este în grădina admirabilă dela hotelul „Palatin” unde proprietarul român dl Atanasie Pașca face toate înlesnirile pentru amuzarea publicului. În toate Duminecile și sărbătorile este musică militară. Vîptul și beuturile escelente.

— Logodnă. D-soara Olga Mezei s'a logodit cu dl Nicolae Botici învățător.

— Nou advocat român. Dl Dr. Isia Ardelean aduce la cunoștință că și-a deschis cancelaria advocațională în Tinca.

— O nouă pulbere fără fum. În Birmingham s'au făcut experiențe cu o nouă pulbere fără fum. Noul exploziv numit axite este un fel de cordită modificată. Prezintă avantajul, că încălzește mai puțin țeava puștei și dă proiectilului o viteză inițiată mai mare. Pulberea aceasta mai poate servi și la tunuri.

— Prințesa Chimay are școlărițe. Pilda rea atrage, zice o vorbă veche. Cel puțin așa ceva cetim în foile din Bruxela.

Fosta soție a unui prinț francez, care femeie e din o familie de conte din Belgia, s'a măritat cu un imblănzitor de lei.

E vorba de neva-ța prințului Hubert Araray, care s'a despărțit de bărbatu-său în 1892 și acum e de patruzei și trei de ani.

Într'un circ din Paris a văzut pe imblănzitorul de lei Bonarita; a fă-ut cunoștință cu el și în taină i-a devenit soție, iar în New-York, unde acum sunt, pe față spune, că-i e bărbat.

Femea se trage din familia de conți belgianți *Mercyd' Argenteau* și e urmașă directă a contelei Florimund *Mercyd' Argenteau*, care a fost ambasadorul reginei Maria Terezia la curtea regelui Ludovic XVI și mijlocia schimbul de scrisori între tata reginei, Maria Antoinette și mama regină.

— Bucatele aprinse de schinteile dela trenuri. Ministrul de comerț a dat zilele acestea un ordin circular, prin care face atenți pe proprietarii de pământ din apropierea căilor ferate, ca pentru evitarea pericolului de a li-se aprinde dela schinteile trenului bucatele secerate, să pună căilele (crucile) la distanță de cel puțin 95 metri dela calea ferată și în lungul căii să sape 2-3 șanțulete (brazde) de siguranță, de oare-ce acolo cari nu observă aceste dispozițiuni calea ferată nu le rebonifică pagubele cauzate prin eventuala aprindere a căilor. Cel cari nu pot să se conformeze acestor dispozițiuni sunt îndatorați să-și care de pe câmp bucatele îndată după seceriș.

— Moartea unui erou Român din Basarabia. Cetum în „Charbinski Wiestnik”, ziar rus care se tipărește în orașul Charbin din Manciuria:

Locotenentul Benescu, de origină moldovan din Basarabia, a fost trimis către generalul Orloff, pentru a l duce ordin din partea lui Kuropatkin spre înaintare. Locotenentul luă cu sine pe un vistovoi și plecă în cartier.

Îndeplinind însărcinarea și întorcându-se pe drum, el a aflat cum-că Japonezii au rupt

șirurile noastre și înaintează asupra rezervelor noastre.

A se întoarce îndărăt la cartierul lui Orloff era deja imposibil și inutil, de oare ce acesta se retrăgea energic către rezerve, făcând sforțări uriașe spre a opri înaintarea inamicului.

În acest moment critic Benescu văzu două campanii din regimentul Insarski, cari se retrăgeau posomorâte. Apropiindu-se de soldați, locotenentul află că insarcenii au pierdut aproape pe toți oficerii cari au căzut pe câmpul de luptă.

Benescu opri ambele companii-zicând: — Ce este de făcut, fraților! Voința lui Dumnezeu! Haide-ți după mine, să scăpăm pe tovarășii cari au mai rămas în viață!

Tonul energic al viteazului locotenent ridică curajul soldaților, cari păreau cu toții abătuti din cauza perderilor mari, și într'un avânt cu toții ei merseră după noul lor comandant.

Rândurile se formară, fețele posomorâte ale soldaților se înveseliră și compania cu pas gimnastic merse înainte, având în fruntea sa de locotenentul Benescu.

Gloanțe și proiectile cădeau ca grindina, dar soldații entuziasmați mergeau înainte, bătându-și joc de cacofonia infernală a bubuiturilor tunurilor japoneze.

Puternice șrapnele aruncau în eventaliu gloanțele explosibile peste capetele soldaților. Pas cu pas înaintau voinicii noștri, privind în gura vitează a locotenentului. Iată că e deja aproape, aproape, când ei vor putea lupta cu baioneta piept la piept. Deja pot distinge fețele dușmanilor, ochii mici, fețele galbene... Ura!... și soldații se repeziră cu baionetele întinse... Dar ce s'a întâmplat! Doamne! Se poate oare? Cum, și acest viteaz e ucis!

— Ura!... strigară buzele înalbite ale locotenentului Benescu, și el căzu în brațele soldaților săi, străpuns de patru gloanțe.

„Dormi în pace, eroule! Să-ți fie țărâna ca puful lebedei ușoară; vecinică pomenire ți vor păstra soldații regimentului Insar de la Amur”

Astfel descrie ziarul rusesc moartea unui român din Basarabia. Locotenentul Benescu este născut în județul Orhei, dintr'o familie de mazăli; el a făcut studii în liceul din Chișinău dar n'a isprăvit școala din cauză că a fost stat pentru-că răspândise printre colegii săi niște scrieri revoluționare. Imbrățișând cariera militară, a dat apoi examen și a intrat în școala de cadeți, de unde a eșit cu gradul de sublocotenent și a fost trimis să servească într'un regiment din Siberia. Acolo l-a găsit războiul ruso-japonez.

bit, gonit de o fantomă hidoasă, un schelet enorm cu ghiară lungi și ascuțite întinse spre el gata-gata să-l apuce, să-l înhațe.

Fantoma morții! Fantoma grozavă a foamei.

Într'o seară sosi într'o pădure. Foamea îl chinuia, îl doboră. Se așeză pe o buturugă și se gândi: ce ar fi dacă s'ar culca, cât e de lung, aci pe acest pat moale de mușchiu și frunze căzute?... În pădure era cald și ciudat numai era zăpadă! Chiril își frecă fruntea și ochii. Oare nu visează?... În ce țară depărtată o fi? Fi-va în vr'una din acele țări minunate unde-i veșnică primăvară? Sau e chiar raiul, pădurea aceasta frumoasă, cu copaci înalți și deși, unde nu-i vânt, nici fărâ nu-s și nici o suflare răufăcătoare?... O priveghitoare se auzi cântând. „E imnul îngerilor”, își zise Chiril, apoi închise ochii și adormi...

Nu departe era o stână.

Un câne mare, ce dormise liniștit cu capul pe labe, sări deo-dată, ca atins de un curent electric, și începu să latre, întâi încet, apoi tot mai tare, mai stăruitor, sgârșind cu laba ușa colibei în care dormiau baciul și ciobanul.

— Ia vezi, Petre, de ce bate Dulău, de nu mai are pace?

Ciobanul își luă toiagul într'o mână, iar pușca într'alta și eși afară. Era lună plină și un cer înstelat... Cănele îl apucă de suman și chilălaia încetșor, chemând. Petru se duse după el.

Ceva mai l: vale, în pădure, întins jos, zări un om căzut în nesimțire.

— Un om mort! strigă ciobanul și apoi șueră de chemare.

Dar dulău se gudura lângă Chiril și-l lingea mâinile. Lucrul acesta schimba numai decăt părerea ciobanului. Se aplecă mai bine spre omul lungit în frunze, își lipi urechea de peptul lui și-i auzi inima bătând. Îi pipăi capul, brațele, tot trupul cel slab, pierit, dete din cap, apoi îl ridică în brațe, ca fulgul de ușor și porni cu el spre stână.

Când își deschise ochii Chiril, baciul îl ținea falcile desclestate și ciobanul îl picura cu o lingură lapte dulce în gură.

— Făcurăm o pomană cu tine biet creștin, grăi baciul, dar spune acum de unde ești?

Chiril se uită cu blândețe la oamenii aceștia buni, dar nu răspunse. Graiul îl stătuse.

Când se puse în picioare era primăvară.

Povesti atunci, cum plecase din Maramurăș, unde era foamete, să găsească de lucru și să se întoarcă apoi cu hrană la sârmanii lui părinți.

Baciul dete din cap.

— De lucru? Apoi nici paci nu prea este. Pământul e domnesc și-l lucră jobagi. Poate să treci dincolo de Orăștie, de la Deva în jos, pe Murăș, acolo știu, că-i țara mai slobodă și se duc și de la noi mulți de se întorc toamna cu bucate bune.

Chiril își luă rămas bun dela baciul, îi mulțami pentru sfatul cel bun și pentru-că i-a scăpat viața; cel de sus să-l răsplătească! Apoi o porni pe deal în jos. Ciobanul îl duse până dincolo de pădure; îi vâră un caș și un malai în traistă și apoi răzimat loculul pe toiag îl petrecu cu ochii, pân' ce se pierdu în zarea depărtată.

— Să umbli sănătos creștine!

Și în ochii lui tineri, albaștri luci ceva ca o lacrimă.

Chiril coboră dealuri, trecu văi, păduri, până în sfârșit sosi la Murăș.

Se opri încremenit și își scoase căciula. Nici-odată nu văzuse o apă așa de mare. Și ce lin curgea! Nici un vuet, nici o cădere zgomoasă nu tulbură liniștea solemnă a riului larg întins între malurile înalte, drepte ca tăiate în piatră albă. Deasupra cerul se întindea albastru, senin. Jur împrejur cât ținea zarea 'natne dealungul râului, holde cu grâu verde, porumbul răsărit, iarba înaltă verde. Verde! Ce demult e decând ochii lui Chiril nu văzuseră atâta verde. Câmpul verde!

Se închină, se lăsă cu fața în jos sărută pământul cu dragoste, cu dor, cu lacrimi calde și mari, lacrimi de credință și nădejde netărmurită...

Tu, Doamne, tu nu ne lași! Ajută doamne, ajută să găsec de lucru cât mai de grabă, să mă întorc acasă la biet taica și maica...

Auzea parcă, în liniștea sfântă a pământului, șoptirile lor blânde, pline de evlavie și răbdare. Simțea strângerea în brațe a mamei cea din urmă, și privirea ei duioasă înecată în lacrimi... Pironi ochii în depărtare. Oare vor putea ei să rabde atâta? Ce ar fi să se întoarcă acu chiar, cu bucătica de mălaiu și-caș ce-l mai rămasese în traistă? Să-l scape de moartea de foame...

Chiril sări în picioare ca ars de un fier roșu. Indesă căciula și fugi înainte.

Fantome înfricoșată îl gonea din spate.

— Sunt prea multe prințese. O foaie engleză publică o interesantă statistică, din care prezice, că pe viitor e speranță, că prințesele să-și ca de bărbați și oameni de rând, fiindcă numărul prințeselor e cu mult mai mare, decât al prinților. Prin toate curțile domniilor din Europa peste tot *șaptezece și una de prințese își așteaptă făt-frumosul din poveste*, pe când numărul prinților de înșurat e numai patruzece și șapte. Prințesele înzadar așteaptă deci bucuriile familiare, de nu cumva își îmbie mâna vr' unui muritor de rând.

— Sinucigașă mintuită. În nr. 1 din strada Vas, locuia fata de douăzeci de ani, Iulia Stanco. Nu se știe, din ce pricină, dar în una din zilele trecute a băut leșie. Medicii chemați la vreme n'au lăsat-o însă, ca să moară, ci au mântuit-o fără ca să i se întâmple ceva rău.

După obicei concipistul de poliție Zubor Andor s'a dus la ea să o asculte în aceeași zi. N'a aflat-o însă acasă: se dusesse la primblare.

— Necropola din Antinoe. Nici o săpătură în lume n'a dat până azi un rezultat egal cu cel dat de săpăturile dela Antinoe.

Nu mai este reconstituirea rece, tristă a cadruului unui trecut, care se ghicește cu anevoință: monumente a căror proporție se stabilește cu calcule. Edificiile sunt neatrinse sub nisipurile cari coper cetatea veche. Este o deșteptare a unei populații adormite, unde fiecare și-ar lua locul lui și ar povesti evenimentele în cari a fost amestecat. Nici o cută din obraz nu s'a schimbat: fiecare păstrează întipărirea bucuriei sau întristării sale: obiectele familiare au rămas la îndemâna fiecăruia. Khelmis par'că a venit ca să ne inițieze în reprezentațiile ministerului isiac. Aceste delicate păpuși de fildeș din teatrul lui de păpuși, nemischate de optsprezece secole, se înviorază de odată. Glithias a păstrat tigiurile pe cari le prezinta ea frumosului efeb, cununile pe cari i le pune ea pe umeri, ghirlandele cu cari îi înconjură fruntea.

Și sunt siluete cari se mișcă, vorbesc, lucrează; personalități pe cari le cunoaștem. Texturile perisurilor și pergamentelor lor ajung vorbe de înțeles pe buzele lor patite, cari ne povestesc, însușiri de inimă, al căror secret noi îl creștam perdut.

— Sinuciderea îndoită din Anvers. Un eveniment dramatic a emoționat Jol orașul Anvers.

În acea zi pe la 7 de dimineața servitoarea soților C... veni să-și facă serviciul la stăpânul său. Când bătu la ușă ea auzi gemete în odaie, recunoscând vocea stăpânei sale. Speriată ea sări treptele scării și alergă să înștiințeze pe doi lucrători, care lucrau în curte.

Aceștia auzind la rândul lor gemetele de durere sparseră ușa. Un spectacol îngrozitor se prezenta vederii lor. Pe pat zăcea cadavru d-lui C... În sala de baie, care era lipită de dormitor zăcea întinsă pe o saltea d-na C... da gema. Robinetul de gaz era deschis.

Lucrătorii dădură alarma înștiințând poliție. Fură aduși 2 medici, care dădură ajutorul lor victimelor. Totul fu zădărnice în ceea ce privește dl C... căci nefericitul își trăsese un glonte de revolver în tâmplă astfel că moartea i-a fost instantanee.

D-na C. fu supusă unui tratament de respirație artificială și transportată la spital. Ea va fi scăpată cu viață. Fără îndoială, că la mijloc este o dublă sinucidere cu motiv dramatic, căci de mizerie nu poate fi vorba soții C. fiind bogați.

— Omor și spargere. În Poiana de lângă Cudși s'a întâmplat un omor infrișant. Într-una din casele de pe munte s'a aflat cu grumazul tăiat femeia Maria Torniești, despre care se lățise veste, că-l bogată. Lăzile și dulapurile erau toate sparte și lipsiau din ele obiectele prețioase.

E bănuie Nicolae Cristean, care a și fost arestat, fiindcă s'au aflat pe hainele lui pete de sânge.

— Un oraș rusesc în Japonia — Nagasaki. V. Kraievski scrie în „Ruskoe Slovo“ că singurul oraș japonez, în care se află cerșetori e Nagasaki și că vina e a Rușilor.

În adevăr nici Europeanii, nici Japonezii nu dau de pomană pe strade. Rușii însă dau cu amândouă mâinile așa s'au năvălit sărăcimea și au făcut să fie în Nagasaki cerșetori nu numai pentru acest oraș, dar pentru Japonia întreagă, dacă le ar merge meseria ca aici. În Nagasaki sunt 20—26 de Ovrei, supuși ruși, cari nu sunt prinși în războiu. Între aceștia niște Ovreice, cari țin „cafenelele în cari de când sunt ele, n'a cerut ni e o ceașcă de cafea. Kraievski a fost în una din aceste cafenele. În timp ce bea liniștit whisky cu sifon, stăpânul cafenelei îl judecau rușește pe mușterea.

Dela asta am putea scoate măcar o jumătate de sticlă de șampanie. Are mustră de Englez, zicea una.

— Ce limbă vorbiți, întreb eu englezește.

— Limba italienească

— Sunteți Italiane?

— Da, dela Triest

— Pentru ce minți, o intrerupse cealaltă. Suntem Rusoaice dela Odesa.

Mai așă, că la izbucnirea războiului, văzusem ruina cu ochii: dar, după oareși-cari stăruinți, ne-au lăsat în pace.

— N'ați suferit nici un rău? le întrebă Kraievski.

— Nimic.

— Dar poporul de rând? Nu v'a făcut ceva scandal?

— De loc. Ba nici nu ne-am ascuns, că suntem Rusoaice.

Uite pe pereți avem și portrete rusești. Nu ne-au insultat. Japonezii se luptă numai pe câmpul de războiu.

— Mămuța hoată. Unde putea să se întâmple, de nu'n Paris. Ba nici chiar în Paris nu se întâmplă așa ceva în fiecare zi. Banca franceză a avut adevă un oaspe rar. Pe la 12 oare, la amiază, când era mai multă lume în bancă pe o fereastră din catul întâi a sărit în odaia, unde se plăteau polițele o mămuță, care deși era lume multă în bancă, s'a apucat să scormoniască hârtiile de valoare de pe masă și a mâncat din ele în valoare de vr'o 35.000 franci. A fost luată la goană și numai după mult chin și val a fost prinsă de poliție.

Mare catastrofă în America. Se scrie din New-york: Telegrama din Mexico spun, că în atelierul societății miniere engleso-americane din Guanainapo s'a întâmplat o mare nenorocire. Potopul a omorât multe vieți de oameni: peste o sută de mi.

— Necrolog. Petru Georgescu, culegător tipograf în numele său și al copiilor săi Aurelian sublocot., Traian stud. de a VIII reală, Corneliu șc. pe l-a gim., Romulus șc. pe a III-a elem. cu inima frântă de durere, aduce la cunoștință tuturor rudeniilor și cunoșcuților, că prea iubită sa soție res. mamă, soră, cumnată, mătușe, nașe și cumătră Elisabeta Georgescu născ. Bogorin după lungi și grele suferințe, împărtășită fiind cu Sf. Taine a adormit în Domnul Duminecă în 2 Iulie st. n., la 7 ore dimineața în etate de 48 ani și al 16-lea al fericitei sale căsătorii.

Rămășițele pământești ale scumpei defuncte se vor așeza spre odihnă vecinică Marți în 4 Iulie n., la oarele 3 d. a. din locuința sa strada Rațelor nr. 20 în cimiterul gr.-or. din suburbiul Poarta-Turnului. Sibiu, 3 Iulie n. 1905. Fie i țărina ușoară!

Jahnica familie.

— Anunț. Recomandăm cu căldură atelierul de tâmplărie, sculptorie și strungărie al firmei Ion Colirlă și fiul din Oravița, în care se confecționează temple, strane, jeturi, chivoturi, răpizi și tot felul de utenzilii bisericești cu prețuri moderate și pe lângă garanță desăvârșită.

— În fie-ce zi se poate căpăta bere proaspetă de Schwehal și mincări admirabile în restaurantul lui Kovats și Novotny.

Soptirile blânde se prefăcură în vaete, în cântecul sfâșietor al morții.

Nainte, înainte!

Murășul se strimtori între munți, păduri dese seculare, unde omul par'că numai acu, de câteva zile, a pus piciorul. O răcoare dulce se răspîndea între cer și pământ.

Chiril văzu de sus pe mai o plută ce cobora repede încărcată cu lemne de brad. Cum ar fi vrut să-l roage pe plută să-l ia și pe el cu ei! Dar nu îndrăzni să le facă semn. Și poate nici nu l'au văzut, căci erau departe, și nu se uitau spre mal. Dar o luă la picior, până ce sosi, nu departe, într-un orașel mic, pe care oamenii îl numiră: Zam. Aci prinse Chiril vorbă cu lumea.

Erau români voioși, sprinteni, cu plete negre și rumeni la față cu nu văzuse nici odată până atunci. Lucrau voinici la scânduri, ciubere, albi și tot felul de lemnări! apoi plecau cu plutele încărcate în jos pe câmpie.

Chiril rămase uimit când unul dintre ei îi arătă banii și sacii cu grâu și cu porumb ce luase în schimbul lemnăriei.

— E bogăție acolo, îi spunea Pădureanul. Pământul e gras și rodește în totdeauna.

Peste câte-va zile Chiril plutea pe o plută,

pe Murăș, într'acolo unde-i bun pământul și cu belșug dăruiește pe acela ce cu arzătoare dragoste îl muncește.

Zilele erau calde, nopțile senine și plutășii cântau:

Murăș, Murăș, apă lină
Floare în dalbină...

Munții și pădurile mari; rămăneau departe și câmpul se întindea în dreapta tot mai larg, mai neted, mai manos. În stânga dealuri mici se înșirau cu bogate vii și pomi roditori; păduri întregi de pomi, cu crengile plecate, pline de rod!

De-a lungul Murășului șoseaua bătută cu pietriș ca lespede albă, strălucea.

Aci aci...

Plutașii se opriră.

Aci îi Radna, o biserică mare unde maica Domnului face minuni... Dincolo Lipova, începe Banatul.

Chiril mulțumi plutășilor, apoi plecă înainte.

La marginea unui sat o femeie îl eși cu cofa plină. Purta broboadă neagră, trasă peste ochi; dar de sub broboadă pelița albă și rumenă a feței și doi ochi negri străluceau viu, în focul tinereței.

— Noroc, drumete!

Chiril uită să mulțumească.

— Cum îi zice satului ăstuia?

— Mândruloc.

— Mândru!...

Se priviră în tăcere. Ea îi întinse cofa plină.

— Poate-i fi însetat.

— Mulțumim.

Femeia porni să plece, dar el o mai întreba:

— Cum te cheamă?

— Anița.

Peste un an îi zicea „Anița lui Chiril“.

Constanța Hodoș.

Aneecdote.

Interogatoriul. Contele de Alais a călătorit dela Paris la Lyon. Aci fu condus înaintea comandantului, care-l întrebă cu oare-care mândrie:

„Ce se vorbește prin Paris?”

„Franțuzește“.

„Nu s'a escat mai în zilele trecute o larmă acolo?”

„Da, birjele cele multe au făcut mare larmă“.

„Amice, cum te cheamă?”

„Proștii mă numesc amico, la curte mă cheamă conte de Alais“.

CANCELARIA ARCHITECTULUI ROMÂN

IOAN NIGA.

Arad, Jozsef főherceg-ut. Nr. 1.

(Lângă banca „Victoria“).

Pregătește planuri și specificări de spese pentru edificii publice și private, primește lucrări în sfera arhitecturii mai înalte, cenzurări, colaudări. Ca specialist în ritul nostru oriental edifică și restaurează biserial în mod artistic, din care cauză o recomandăm îndeosebi d-lor parochi. Trimite planuri, schițe, specificări și servește în lucrări arhitectonice cu deslușiri gratuite.

Bibliografie.

A apărut și se afla de vânzare (prețul 50 fileri, plus porto 10 fileri) la administrația ziarului „Tribuna” interesantul studiu:

„Die Bedeutung des Romänischen Elementes im Völkerconcerte Europas von Einem Patrioten.”

Broșura aceasta scrisă nemțește este menită ca în cercurile înalte politice din Austria și străinătate să facă cunoscuți pe Români.

A apărut: „Cultura” revistă literară-științifică Dobrogeană Nr. 9 (Constanța, 1 Iunie 1905) cu următorul sumar:

„Războiul din 1853 și consecințele lui în Principate”, Conferință ținută de C. Părec. — „Intrebare și răspuns” după Norocul de Schiller (versuri) de Aurelia Contescu. — „Prima întâlnire” de Cornelia Drăgănescu. — „Sonet” (versuri) d-nei E. R. de Th. Mantu. — „Asalt la Polul Sud” (Ch. Rabot) de C. P. Demetrescu. — „Speranța” după Schiller (versuri) de Aurelia Contescu. — „Din gura poporului” Polidor (basm) de Moș Costache. — „Amintiri...” (versuri) de Th. Mantu. — „Impăratul Jap-niel” (A. Bellessort) de C. P. Demetrescu.

În institutul tipografic „Minerva”, din București au apărut:

Taina a șasea de Ion Gorun. Prețul: Lei 1.50. — Tot acolo în editură: Biblioteca scriitorilor Români.

Gânduri și sfaturi ale unui om ca ori-care altul, de N. Iorga. Prețul: Lei 1.50.

Opere complete, vol. I., Proza de C. Negruzzi. prețul lei 1.50.

Dare de seamă și mulțămita publică.

Tinerimea din Maeru a aranjat în 19 Iunie e. c. (a doua zi de Rusali) o producțiune teatrală urmată de dans în favorul reuniunii române de lectură din Maeru. Cu ocaziunea aceasta au binevoit a suprasolvi domni:

Dănilă Sanjoan, not. com. 2 cor., Petru Ilieșiu, Gregoriu Bancu, not. com. (Feldru), Damian Nechiti, Mihail Creța, Ioan Urmaneczhy și Lăposi Márton, câte 1 cor., Ioan Karácsnyi 1 cor. 50 bani, Lazar Avram, Alexandru Avram, Alexandru Jarda, Victor Hossu, Gregoriu Ilieșiu, Ioan Sângeorzan, d-șoara Viorica Pop, Hodossy Béla, Albert Pittel și Karácsnyi Zeti, câte 60 bani.

Au contribuit fără de a participa:

D-nii: Weisz Ignacz șeful oficiului de edile și soția (Bistrița) 10 cor., Dr. Teofil Tanco, Irimie Șorobetea, Fleischer Guszláv și Karácsnyi Jenő câte 2 coroane, Vasile Micu, 1 cor. 40 bani și August Ester 1 cor., la oaltă 36 cor.

S'a încasat în total 141 cor., din care sumă subtrăgându-se spesele avute în sumă de 80 cor., rezultă un venit curat de 61 cor., care sumă s'a administrat la cassa reuniunii de lectură din loc.

Primească marinimosii contribuenți și pe calea aceasta sincerile noastre mulțumite.

Maeru, în 30 Iunie 1905.

Din concrederea com. aranjator:

Ioan Barna.

MÂNDREȚE.

Vai, mândră-i luna pe 'nserat
De-a fi încă și plină,
De-a fi și cerul înstelat
Și bolta lui senină;

De-i fi încă și 'ndrăgostit
De-o floricea de fragă
Și de-i mai fi și 'nsulețit
De-un vis de-o noapte 'ntreagă —

Și de-ți-a trăgăna jalind
Și-o doină 'n spre pădure
Vre-un biet de ciobănaș doinind
Ca somnul să nu-l fure; —

De farmul lor te răcorești
Ear' gândui ți-l alină
Covorul stelelor cerești,
Doinașul, luna plină... —

Și totuși! — Fi-i lună, ce-i fi,
Ear' de te-admir — tot una...
Zădarnic te-oi asemui
Cu mândra mea — cu una!

De doină nu rostesc cuvânt,
E jalnică, și — dulce...
Și-mi cântă dusă lin de vânt
Ca dorul să mi-l culce...

Dar' farmecul ce răspândesc
Miimile de stele, —
Zădarnic vreau să-l sămuiesc
Cu ochii dragel melé!!

Arad, 1905.

C. Delas.

POESII POPORALE.

Culese din St. Lazar (Comitatul Bihor)

de

Adrian G. V. Lazar.

Pasăre de pe irugă.
Nu da fata după slugă.
Cât îi sluga de frumos,
Tot a lui pană-i mai jos.
Face-și casă 'n buruene,
Vine vântul și o șterne.
Face-și casă în urzice,
Vine vântul și o duce.

Care-și ea fată cu casă,
Nici slugă, nici gazdă.
Nici slugă pe sămbrie,
Nici gazdă pe vecie.

Pe ulița noastră-i tină,
La toată casa-i lumină.
Numai la mândra mea-s două,
Că imi coasă cămeșe nouă.
Numai la mândra mea s trel,
Că imi coasă cămeșe mie.

De aici până la mândra
Șindilită-i ulița.
Cu șindile de inele
De pe degetile mele.

Cin' să leagă a fura,
Nu fure toată stava,
Numai-mânzul cu clopot
Și pe mândra de a avea mod.

Pădureană, pădureană
Țucu-i ochii ș'o sprinceană
Și bumbul dela ureche
Și gura când ți-a fi sete.

Sus îi luna, jos îi norul,
De parte i badea cu dorul.
Eu de parte, el de parte.
Două dealuri ne despart.
Două dealuri ș'o pădure,
Ș'o vale plină cu mure.

Dare-ar Dumnezeu să dea
Să se facă dealu'n șes
Și valea bună de mers
Și pădurea de ovăș,
Să vad pe bădița des.

La mijlocul codrului,
Lângă casa badiului,
Este-o casă boerească
Și vrea să ne despărțească
D-zeu ș'o pustiască
Și pe noi ne întâlnească

ECONOMIE.

Emisiunea băncii „Victoria”.

Am anunțat deja pe celitorii noștri despre noua emisie de acții a băncii „Victoria” în urma căreia capitalul de acții a acestui institut se urcă dela cor. 600.000 a cor. 1.200.000, prin o emisie de 3000 acții nouă, cu prețul de cor. 300 pe acție, din care cor. 200 se adaugă la capitalul de fondare, ear' cor. 100 la fondul de rezervă.

Aceasta emisiune ne prezintă o îndoită însemnatate; întâiu prin succesul ei strălucit, și a doua prin faptul, că aceasta emisiune s'a făcut pe base cu totul osebite de uzul observat la alte institute românești, unde fondul de rezervă adunat cu multă trudă și indispensabil pentru existența și prosperarea unui institut de bani, de regulă s'a transformat și investit în capitalul de acții, și astfel contra intereselor institutului dispare, — până când din contra „Victoria” stabilește prețul de emisiune în proporția ce o are fi-care acție din fondul existent de rezervă și totodată din acel pret adaugă o parte însemnată la fondul de rezervă, care este cea mai bună și sigură bază pentru dezvoltarea și consolidarea unei bănci.

Din partea noastră nu putem în de-a-juns să recomandăm în atențiunea tuturor institutelor noastre acest moment de mare importanță, care înseamnă cea mai bună politică de bancă.

Acționarii băncii „Victoria” nu numai că au votat, ci în faptă au și primit și prin subscrierile lor au consfințit acest principiu salutar.

— Precum suntem anume informați, dela locul cel mai competent, acționarii vechi din numărul de 3000 acții nouă, au s'au ris cam 2400 acții cu prețul de cor. 300, și astfel au rămas neoptate cam 600 acții vechi, pentru cari însă, absolut fără reclam, numai simplamente pe baza prospectului de emisiune, s'au insinuat aproape 1400 acții nouă.

Conform hotărârii adusă de direcțiune pe baza prospectului de emisiune, prețul acestor 600 acții s'a stabilit atât pentru acționarii vechi, cât și pentru cei noi cu suma de cor. 320 pe acție, observând că din partea subscrienților noi, aproape 1000 de acții au fost semnate cu acest preț urcat, pe care bază direcțiunea încă la 20 Iunie a. c. a făcut distribuirea definitivă a tuturor acțiilor nouă, silită fiind să reducă aproape 400 acții din acțiile nouă și subscrise cu cor. 320.

Este de notat și acel fapt, că la direcțiunea institutului și acuma zilnic sosesc nouă insinuări pentru cumpărare de acții cu prețul de cor. 320, cari însă nu pot fi mai mult luate în conziderare.

Eată deci un model de emisiune nouă de acții, și totodată o izbândă nouă pe terenul nostru național-economic.

De încheiere notăm, că prin aceasta nouă emisiune capitalul de fondare al băncii „Victoria” se urcă astăzi la cor. 1.200.000, ear' fondul de rezervă aproape la 800.000 coroane, și astfel fondurile proprii ale acestui institut în cifră rotundă fac suma conziderabilă de cor. 2.000.000, afară de

Numai atunci ne îmbrăcăm ieftin și bine, o o o IN PROVINCIE se TRIMET MUSTRE o o o
dacă materia pentru haine bărbătești o cumpăram din magazinul de postavuri KIZ materie pentru un costum întreg din postav de lână curată, negru și colorat fl. 6—30. 504 o o o ARAD, Szabadságtér 17 — PÉCS, Király u 1 o o o

LEICHNER și FLEISCHER.

fondul de pensii, care încă se urca la cifra de cor. 80.000.

Din partea noastră felicităm atât direcțiunea, cât și pe acționarii »Victoriei» pentru acest succes și le urăm izbânde tot mai mari pe acest teren de dezvoltare și de pro-a puterilor neamului nostru.

Concurs pentru primirea elevilor în școalele de codreni.

În școalele reg. ung. de codreni din Görönszentimre, Királyhalom, Liptóújvár și Vadasz-erdő (lângă Timișoara) se vor primi mai mulți elevi în cursul cel nou de doi ani, care se va începe în luna Iulie a. c. și anume în parte pe spesele statului și în parte pe spesele proprii.

Cei ce doresc să fie primiți la acest curs, sunt provocați să-și subțeară petiția lor, scrisă cu mâna proprie, ministeriului reg. ung. de agricultură, cel mult până la 15 Iulie a. c.

Petiții în sensul normelor au să dovedească în chip legal:

1. prin atestat de naștere, că au ajuns etatea de 17 ani, sau că vor ajunge etatea aceasta până la ziua (8 Octombrie 1905), în care intră în școală, dar nu sunt mai bătrâni de 35 ani;

2. prin atestat din partea unui medic silvic, medic militar sau medic public, cumcă instituția fără defect, robustă, sănătoasă obicei-ului lucru și cu schimbările vremii și mai mă că văd, aud și vorbesc bine;

3. prin atestat de școală, sau în lipsa unui de atestat, prin alt atestat legal, cumcă știu bine să scrie, să citească și să socotească după cele patru operațiuni simple de socotă;

4. prin atestat dela autoritate, cumcă sunt de moral bun. În acest atestat este a se numi totodată ocupațiunea și starea familiară a peten-tului, precum și aceea, dacă petentul stă sub de-obligament militar sau nu.

Afară de aceste documente au să acludă la

5. Aceia, cari sunt aplicați într-o economie atestatul stăpânului lor despre serviciile lor de pân'acuma și în fine

6. aceia, cari voiesc să fie primiți în școală pe spesele statului, atestat dela autoritățile pu-blice, cumcă n'au avere.

Petiții au să numească în petiția lor, la care adresa, în care comitat și la care stațiune postală să li-se trimită răspunsul la petiție

Petițiunile manc adjuate și petițiunile sub-ștergute după termenul susindicat, precum și pe-tițiunile, cari nu sunt scrise cu mâna proprie a petentului, nu se iau în considerare.

Spre orientare se mai observă, cumcă:

a) Constituția trupeză și starea sanitară a petenților primiți în școală la intrarea lor se va controla în modul cel mai strict prin medicul institutului, iar pregătirea petenților, recerută în punctul 3 se va controla prin conducătorul școa-lei și cari au constituțiune defectă, sau cari su-feră de morb ce nu se poate vindeca ușor pe lângă ocupațiunea de școală, precum și cari n'au pregătire de ajuns pentru a putea învăța cu suc-ces în școală și la urmă, despre cari se dovedește, că n'au scris petiția cu mâna lor proprie, numai decât se vor delătura din școală, respec-tive nu se vor primi definitiv;

b) elevii definitiv primiți se proved din par-tea statului cu haine însă la intrare în școală toți elevii au să aducă cu sine: 6 cămeșe, 6 iz-mene, 6 batiste (náframe) 10 părechi de obele sau ciorapi și o păreche de cizme tari de băgă-rie, bune de umblat în pădure, toate în stare nouă;

c) elevii primiți pe spesele proprii au să so-lvească statului pe timpul cât stau în școală pen-tru hainele primite și pentru întreținerea lor în rate anticipative de jumătate de an, anual suma de 300 (trei sute) de coroane. Pentru asigurarea acestel sume elevii primiți pe spesele proprii respective părinții lor, tutorul lor, sau stăpânul lor trebuie să primească obligamântul prin un do-cument legalizat de notarul public, că vor solvi la mâna conducătorului școalei până la termenul taxei anuale de întreținere în suma de 300 coroane;

d) elevii primiți pe spesele statului, respec-tive părinții, tutorul sau stăpânul lor, la caz, dacă elevii ar părăsi de liberă voie școala înainte de terminarea cursului de 2 ani, sau dacă s'ar de-

lătura din școală în sensul normelor sunt obli-gați a rebonifica statului cheltuielile avute cu în-treținerea lor pe timpul cât au stat în școală (socotind 300 coroane la an) fiind îndatorați a primi obligamântul în documentul legalizat de no-tarul public, ce este a se prezenta cu ocaziunea primirii în școală, că împlinesc aceasta la pro-vocarea conducătorului școalei în restimp cel mult de 6 săptămâni.

Tren cu motor în podgoria Aradului. Mi-nistrul de comerț a aprobat planurile trenului cu motor în podgoria Aradului și a dat conce-siune pentru zidire. Aceasta va fi prima mică cale ferată construită după model prusac în Un-garia. Calea ferată va fi de șasezeci chilometri lungime și din Arad pe deoparte până la Ghioroc și Păncota, pe de altă-parte, Maria-Radna va conduce pe tot locul pe drumurile de țară ori de comitat. Capitalul de elocare este de 2.510.000 cor. din care sumă 744 mil cor. se va întrebuința pentru procurarea motoarelor. Capitalul de ac-țiunii este deja asigurat prin subscripțiile particu-lare și contribuția statului. Financiarizarea în-treprinderii a luat-o o firmă din străinătate asuprași.

Arad, 7 Iulie.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

— Cota oficială pe ziua de 6 Iulie. —

Incheierea la 12 ore:

Grâu pe Octombrie 1905 (100 clgr.)	15.88—15.90
Secară pe Octombrie	12.80—12.82
Orz pe Octombrie	11.06—11.08
Cucuruz pe Iulie	14.92—15.94
Cucuruz nou 1906	10.50—10.52

Incheierea la 5 ore:

Grâu pe Octombrie 1905	15.58—15.60
Secară pe	12.56—12.60
Ovăs pe Octombrie	10.96—10.98
Cucuruz pe Iulie	14.90—14.92
Cucuruz nou 1906	10.46—10.48

Piața din Arad.

S'au vândut:	(100 klg.)
580—650 măști metrice grâu cor.	17.00—17.40
320—340 " " cucuruz	15.10—15.30
Semnare nominală secară:	14.68—14.70
" " orz:	14.60—14.80
" " ovăs:	13.60—13.80

Piața din Aradul-nou.

S'au vândut:	
300—340 măști metrice grâu cor.	7.80—8.00
180—250 " " cucuruz	7.40—7.50
Semnare nominală: secară	7.00—7.10
" " orz:	5.20—5.40
" " ovăs:	6.50—6.60

Bursa de bucate din Timișoara.

Grâu: 70—100 klg.	Cor. 15.50—15.60
" 80— " "	15.60—15.70
Secară: 100 " "	13.40—13.50
Orz: " " "	13.40—13.50
Ovăs mercantil 100 klg.	13.40—13.50
" cernut " " "	13.30—13.40
Cucuruz vechiu " " "	13.30—13.40
" nou " " "	14.80—15.00

Prețul alcoolului în Arad.

Alcool rafinat în mare	cor. 158.—
" " " mic	160.—
" brut " mare	156.—
" " " mic	158.—

Tirgul de porci din Kőbánya.

De prima calitate ungară: Bătrâni grei pă-rechea în greutate peste 400 chlgr. 134—135 fil.; bătrâni mijlocii, părechea în greutate 300—400 chlgr. — fil.; tineri grei în greutate peste 320 chlgr. 142—143 fil.; Calitate sirbească: grei, părechea peste 260 klg. 143—144 fil.; mijlocii părechea 240—260 chlgr. greutate 138—139 fil. Ușori până la 240 klg. 140—141 fil.

POSTA ADMINISTRATIEI.

Teofil Igref lă G. Cămpent-Surdac. Am primit 4 cor. abonament pe 1905. Ziarul se es-pedează regulat.

N. P. Bruck. Ziarul se expedează de aici la Sobotei regulat.

Redactor responsabil: Sever Becu.
Editor-proprietar: George Nichin.

La administrația »Tribunei» să afle de vânzare următoarele cărți:

»La Roma» de Roccus Sirianu Cor. 2.— plus 10 dl. porto	
»Povestiri și schițe» de S. Seodla 1.—	5 " "
»Nuvele» de Emil Zola Cor. 0.40	5 " "
»Școlarul declamator»	0.10 " "
»Vatra părăsită» I. Stăvici	1.50 " "
»Stropi de rouă»	1.— " "
»Aur» Const. Rodos	1.50 " "
»Telegrama» țară în 3 acte	0.30 " "
»Carmen Sylva» de Voien	1.— " "
»Amicul Poporului» T. Vuiculescu	1.— " "

Un tânăr

absolvent de 4 cl. țivile și 1 comercială, care vorbește limba română, maghiară și germană, caută aplicație în vre-o can-celarie. Condițiuni modeste. — Epistolele să se trimită în Budapesta, Föposta, poste-resstante, sub titula »Solid 300.»

Un candidat de avocat

cu praxă îndelungată

caută loc

în o cancelarie advocațională.

Ofertele sunt a se trimite la administrația »Tribunei». 7101—3.

Modistărie română!

An onoare a atrage atențiunea damelor ro-mâne din loc și provincie asupra

Atelierului de modă

ce l'am deschis în strada Déak-Ferencz Nr. 4 în care pun la dispoziția damelor române mare asor-timent de pălării gata din Paris pentru dame și copile cu prețuri foarte modeste.

Primește și servește prompt și ieltin transfor-mări și decorări a tot felul de pălării de dame pentru toate anotimpurile conform modelor celor mai nouă. Cu stimă:

Agatia Ursu.

La subscrisul să afle de vânzare

vin de masă

— din anul 1904 —

de o calitate bună.

Hecto în 32 cor. — Vinul să vinde în vasul loc e cumpărătorului.

ILLIU GROFȘOREAN, inv.
în Galșa (np. Világos).

Stabiliment de hydrotheraphie:

Wällischhof

stațiunea de tren și postă Brunn-Maria-En-zersdorf, 30 min. departe de Viena.

Arangiamet modern

(pe lângă hydrotherapie complectă, băi de soare, de aer, de acid carbonic și electrice, massage, electrizare gim-nastică suedă dietetică individuali-zată etc).

Prețuri moderate.

Cu prospecte și informațiuni mai detaliate stă la dispoziție direcțiunea și medicul-sef al stabilimentului:

Dr. Marius Sturza.

ADIO! ADIO! ADIO!**Astăzi ultima zi!**

Circus Caesar Sidoli 200 pers.
123 de cai.
pe piața Béla.

JOI 6 IULIE 1905 ORA 8 SEARA
ULTIMA! REPRESENTAȚIUNE
ULTIMA! DE ADIO.

Mare FESTIVAL de MULȚĂMITĂ

din partea personalului, către op. P. T. public arădan.

La această reprezentație va lua parte personalul întreg cu debuturile cele mai importante.

Programul e compus din 16 puncte alese.

Pentru a II-a **MOTO-PHOSO?** Pentru a II-a
oară! Nou! Om? Păpușe? Mașină? oră! Nou!
Cea mai mare senzație din secolul al XX-lea.

Biletele se găsesc de vânzare dela ora 10 dim. până seara la 6
la librăria lui **Kerpel Izsó** (Fischer Elis palota).

cu deosebită stimă

CĂSAR SIDOLI

director și proprietar, șef-comandantul ordului St. Sava, cavaler
al ordinului Coroana României, al ordinului Takova, etc.

INSTITUTUL LUI LÖWY

pentru împrumut de **SACI** și s...

recomandă marele magazin de saci și strae bune în orice mărime.
Serviciu prompt și conștientos. - - - Prețuri foarte ieftine.

Cel mai bun loc pentru saci și strae bune!

CARTOFI PRIMA cu vagonul
pentru culină și sămănat.

Löwy Zsigmond

— Temesvár gyárvaros. Fő-utca 33 sz. —

Reg pe oricine să bine-voiască a se
convinge ce bine și ce ieftin își poate
procura de la mine orice orologiu și
giuvaericele din argint și aur curat
de 14 carate

Igaz Sándor

ciasornicar și giuvneriu.

DOCTORUL ALEX. M. POP

specialist în medicina internă;

consulta zilnic dela 8—12 a.m.

și dela 3—6 p.m. — în

BAILE HERCULANE
(HERCULESFÜRDŐ)

Asigurați-vă contra griudinei: cucuruzul, grăul,
sécara, ovézul și toate plantele economice!

Asigurați-vă: viața, zestre, capital de întreprindere, rente, cazul
moșii, spese de înmormântare!

Agentura principală în Arad.
A. BANCEI GENERALE DE ASIGURARE MUTUALE SIBIENE

„TRANSYLVANIA“

prir nesce oferte pentru asigurări din comitatele: Arad, Bichis, Bihor,
Cenad, Caraș-Severn, Timiș și Torontal și le eleptuesce pe lângă cele
mai favorabile condițiuni:

1. În ramul vieții: capitale cu termen fies, rente, zestre pentru fete, capital
de întreprindere pentru fete, pe caz de moarte, spese de înmormântare. Aceste
din urmă dela 50—500 cor. se plătesc la moment în ziua morții întimplite;
2. În ramul fetei: elădiri de tot felul, mobilă, mărfuri, produse de câmp ș. a.
3. Contra furtului de bani, bijuterii, valori, haine, revizite ș. a. prin spargere;
4. Contra griudinei: grân, secară, orz, cucuruz, ovéz, via (vinea), plante în-
fructuale: cânepă, in, hamei, nutreturi, tebasce.

Deslășiri se dau și prospecte se pot primi la agenturile noastre
locale și cercuiale mal în fiesce-care comună și direct prin

Agentura principală „Transylvnia“ în Arad.

Strada Szechenyi nr. 1. — Telefon nr. 399.

493 — 148

Asigurați-vă contra furăturilor prin spargere: bani și
tot ce aveți de preț!

Asigurați-vă contra focului: case, bucate,
mobilă, vestimentație, mărfuri!

Anunț!

Am onoare a aduce la cunoștință că am deschis în
Arad, — strada lemnului (Fa-utca) — No. 1.
o fabrică de mașini agronomice

sub firma înregistrată la tribunalul comercial

VULCU J. MAXIM

Dispunând de mijloace îndestulătoare și sprijinit pe experien-
țele mele extinse făcute în

o o **Austrougaria, Germania și America** o o
mă aflu în plăcută poziție a produce și servi pe onoratul public
o o o cu tot felul de mașini agronomice o o o
din material de prima clasă și pe lângă pre-
o—o—o țurile cele mai avantajoase o—o—o

În special fabric, diverse mașini de sămănat, secerat, sfăr-
mătoare de cucuruz, mașini de săpat, de tăiat nutreț la vite, ciururi,
pluguri (Șeitană), prese de vin, pompe precum și alte articole de piv-
nițarie și instalațiuni de mori, joagăre și țigări de mîi și marl, după
cele mai moderne și mai practice sisteme recunoscute în branșele
mașinăriiilor sus numite.

Procur, mijlocind prețurile cele mai avantajoase, mașini de
abor și treerătoare, motoare de benzin, petrolu, spirit sau gaz,
garantând totdeauna, atit de construcțiunea mașinilor cât și de ma-
terialul cel mai bun.

Efectuez totdeauna lucruri de lăcătușerie și tot felul de re-
paratură de mașini,

cu prețuri foarte moderate, pe lângă serviciu cinsit
o—o—o—o—o—o și prompt. o—o—o—o—o—o